

РЕШЕНИЕ

№ 4454

гр. София, 18.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 06.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4326** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Н. А. Б. от [населено място] не е доволен от Решение № 213 от 28.04.2011 г., прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В оспорването са въведени оплаквания, че решението в обжалваната му част е неправилно, необосновано и противоречи на целта на закона; Публикувано е без изискуемото по закона изрично отбелязване относно отсъствието на данни по чл. 25, т. 3 вр. чл. 29, ал. 3 от закона. Жалбоподателят настоява, че документите, въз основа на които е прието решението, са съставени, използвани и/ или употребени без неговото знание и съгласие, в тях не фигурира знак, подпис или данни, които да обективират воля, знание, съгласие на Б. за съпричастност към дейността на органите на Държавна сигурност, като този довод касае и обозначения като оперативен офицер Л. О.. Актът се основава единствено върху косвени доказателства, което на практика означава, че е създадена възможност за злоупотреби от недобросъвестни длъжностни лица. Оспорващият излага виждането си относно целта на ЗДРДОПБГДСРСБНА, стриктното прилагане на който води до засягане на честта и достойнството на лица, спрямо които е

осъществена фиктивна вербовка с цел отчитане на дейност. Допълнителни аргументи в подкрепа на посочените тези се излагат в писмени бележки, депозираны съобразно чл. 149, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 АПК.

Искането до съда е за отмяна на акта. Разноски не се претендират.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез представител по пълномощие, в писмен отговор и становище по съществото на спора моли жалбата да бъде отхвърлена.

От фактическа страна се установява:

На 20.09.2010 г. министърът на физическото възпитание и спорта изпраща на председателя на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия списък на лица, заемащи и заемали публични длъжности във ведомството в периода 10.11.1989 г. - 15.09.2010 г., в който е отразено, че жалбоподателят е бил главен секретар в периода 11.10.2001 г. – 08.11.2005г.

Преписката по приемане на решението в оспорваната по делото част съдържа извлечение от регистрационен дневник след предаването му от МВР на Комисията, в който под № 81484 на 16.01.1987 г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник – съдържател на явочна квартира с псевдоним Простор, вербуван на 18.12.1986 г. от ДС СГУ, 02 отдел, 03 отделение и последна страница от дневника – номериран, и подпечатан с печата на поделението на 27.07.1986 г. с обозначаване, че съдържа 197 листа; Налични са и картон обр. 6 „строго секретно” за вербоването на Б. като секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира с псевдоним Простор, с посочени л.д. 81484, дата на вербовката 18.12.1986 г. и подпис на оперативен работник Л. О.; писмо вх. № 1661/ 1990г. за унищожаване на материалите на съдържатели на явочни квартири, водещи се в отдел 02, отделение 01 СГУ - МВР и отдел 02, отделение 03, СГУ МВР, на чиято стр. 2 фигурира Простор, рег. № 81484; Доклад на МВР рег. № RB202009 001 05/01-08-I-1301/ 26.05.2008 г., съдържащ информация за жалбоподателя. Въз основа на тези данни Комисията е приела Решение № 213/ 28.04.2011 г., с което установява и обявява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА на жалбоподателя. То е съобщено на Б. на 30.04.2011 г., а жалбата е депозирана по реда на чл. 152 АПК десет дни по - късно.

Видно от присъствената книга на заседанието на Комисията от 13.07.2010 г., в него не са взели участие трима от членовете на КРДОПБГДСРСБНА. Спазени са изискванията на кворум за провеждане на заседанието – чл. 12, ал. 4 от Правилника за дейността на комисията. От извлечението от протокола се установява, че оспореният акт е приет с единодушие на участвалите в заседанието членове на колегиалния орган.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Оспорва се акт на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия от надлежна страна - негов адресат, с право и интерес от оспорването.

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, на когото законодателят е възложил да извършва обявяването на принадлежност на лице към

органи по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 ЗДРДОПБГДСРСБНА, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 2 и т. 3 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ - протокол № 162/28.04.2011г. В административното производство по издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 24 и чл. 25 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, правомощието на Комисията по чл. 4 от същия закон е ограничено до установяване на принадлежността на лицата по чл. 3 към органите по чл. 1, въз основа на документите, съдържащи се в съответните информационни фондове. Колегиалният орган действа при условията на обвързана компетентност, като при наличието на документи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР ЗДРДОПБГДСРСБНА, сред посочените в чл. 25, т. 3 от с.з., е длъжен да издаде административен акт - решение с предписаното от 29, ал. 2 съдържание за обявяване на принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от същия закон. Следователно при наличието на данни по чл. 25 от закона органът не е овластен да обсъжда въпроса извършвана ли е дейност от лицето като сътрудник или служител, едва след което да признае или отрече принадлежността му към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Според § 1, т. 4 от ДР на този закон, "секретни сътрудници" са български граждани, оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни или секретни /конспиративни/ квартири, осведомители, доверени лица и информатори. Посоченото легално определение и уредените в закона специални административнопроизводствени правила, налагащи установяване на принадлежност към органите по чл. 1 единствено въз основа писмени документи, ограничават възможността на административния орган за всестранно и пълно изследване във всеки конкретен случай на обстоятелството дали е развивана дейност като секретен сътрудник. Ноторно известно е, че основна цел на дейността на секретните сътрудници е събирането и предоставянето на информация /обозначено в § 1, т. 4 ДР на закона като "негласна помощ"/. Начинът, по който същата се обективира, е извън предмета на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

С оспорваното решение е установена принадлежността на Н. Б. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА в качество на секретен сътрудник - съдържател на явочна квартира въз основа данните от събраните в хода на административното производство документи, а именно: картон обр. № 6, изготвен и подписан от о.р. Л. О., от който е видно, че оспорваният е вербован на 18.12.1986 г. с посочено л. д. № 81484 в СГУ, отдел 02, отделение 03, псевдоним „Простор”; Данните от цитирания картон обр. 6 съответстват на отразените в регистрационния дневник, от чиято стр. 1 е видно, че на 16.01.1987 г. под № 81484 е вписана регистрацията на секретен сътрудник съдържател на явочна квартира с псевдоним „Простор”, вербован на 18.12.1986 г. от СГУ, отдел 02, отделение 03. Данните се подкрепят от писмото за унищожаване на материалите на съдържатели на явочни квартири на МВР - СГУ с вх. на отдел Трети - ДС № 1661/28.03.1990 г., в което на стр. 2 с псевдоним „Простор” и рег. № 81484 е отразен

жалбоподателят. Унищожаването е отразено на стр. 2 в регистрационния дневник, като е посочено „вх. 1661/90 ун.“, както и на картон обр. 6. Посочените доказателства представляват документи по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, попадащи в кръга на алтернативно изброените в чл. 25, т. 3, предл. последно от този закон. Касае се за официални удостоверителни документи, предадени на Комисията от орган по чл. 16 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, попадащи в обхвата на алтернативно изброените в чл. 25, т. 3 /картон обр. 6, регистрационен дневник, писмо за унищожаване на материалите на съдържатели на явочни квартири/, издадени в съответствие с релевантния нормативен порядък - Инструкция за оперативния отчет на ДС № 1 - 20/ 20.01.1978 г./ При наличието им относно жалбоподателя законосъобразно административният орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е приел решение за установяване принадлежността на лицето към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, без при това да са допуснати съществени процесуални нарушения и съответства с приложимия материален закон.

Административното производство по установяване и обявяване принадлежността на определена категория лица към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, съответно - решението на комисията, с което завършва това производство, по своята правна природа се характеризират като регистрационен режим, с оглед изпълняваните констативно - охранителни функции в обществен интерес. По същността си оспорваният административен акт няма конститутивен ефект, а само установява и удостоверява наличието на конкретен юридически факт - принадлежало ли е лицето, заемащо публична длъжност, към съответните държавни служби, посочени в закона.

Неоснователно е възражението, че решението и публикацията за него не съдържат изрично отбелязване за отсъствие на данни по чл. 25, т. 3 вр. чл. 29, ал. 3 от закона. Както бе посочено, по отношение на жалбоподателя съществуват и други данни за принадлежност към ДС по смисъла на чл. 25, т. 3, извън справочните картотеки и регистрационните дневници на съответните служби, а именно - в протокол за унищожаване.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице условия по чл.146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, но съдът не е властен да присъди такива без направено до края на устните състезания искане за това.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н. А. Б. от [населено място] срещу решение № 213 от 28.04.2011 г., прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен

съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: